

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS UŽIMTUMO ĮSTATYMO NR. XII-2470 41 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIII-4739

Nr.
Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2020 m. balandžio 29 d. sprendimo Nr. SV-S-1619 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 5 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Nepritarti Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 41 straipsnio pakeitimo įstatymo projektui Nr. XIII-4739 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

Lietuvos statistikos departamento duomenimis, 2019 metų IV ketvirčio šalies ūkio (įtraukiant ir individualių įmonių darbo užmokesčio duomenis) darbuotojų vidutinis mėnesinis bruto darbo užmokestis (toliau – vidutinis darbo užmokestis) sudarė 1346,7 Eur (t. y. 2,2 minimaliosios mėnesinės algos dydžio), 2019 m. spalio mėn. duomenimis, šalyje 25 procentai visų šalies ūkio darbuotojų uždirbo nuo 1 007 iki 1 511 Eur ir tokia pat dalis – daugiau nei 1 511 Eur. Daroma prielaida, kad vidutinį darbo užmokestį uždirbo apie 35 procentai visų šalies darbuotojų.

Prognozuojama, kad Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino metu iki 30 tūkst. įmonių paskelbs prastovas apie 205 tūkst. darbuotojų ir kreipsis į Užimtumo tarnybą prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl darbo vietoms išsaugoti nustatytos subsidijos darbo užmokesčiui. Pagal Įstatymo projektą maksimali subsidija darbo užmokesčiui vienam darbuotojui sudarytų 1 346,7 Eur, jos mokėjimo trukmė – 2,5 mėnesio, todėl beveik 72 tūkst. darbuotojų, esančių prastovose ir gavusių vidutinį darbo užmokestį, subsidijoms darbo užmokesčiui mokėti papildomai reikėtų apie 242,4 mln. Eur Lietuvos Respublikos valstybės biudžeto lėšų.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, kad „<...> įstatymų leidėjas negali sukurti tokios teisinės situacijos, kai išleidžiamas įstatymas arba kitas teisės aktas, kuriam įgyvendinti reikia lėšų, bet tokių lėšų neskiriama arba jų skiriama nepakankamai“ (Konstitucinio Teismo 2004 m. gruodžio 13 d. nutarimas „Dėl kai kurių teisės aktų, kuriais reguliuojami valstybės tarnybos ir su ja susiję santykiai, atitikties Lietuvos Respublikos Konstitucijai ir įstatymams“), kad „teisės norma, kuria valstybė prisiima atitinkamą įsipareigojimą, <...> turi būti paremta materialiniais ir finansiniais ištekliais“ (Konstitucinio Teismo 1996 m. lapkričio 12 d. nutarimas „Dėl Lietuvos Respublikos įstatymo „Dėl piliečių nuosavybės teisių į išlikusį nekilnojamąjį turtą atstatymo tvarkos ir sąlygų“

8 straipsnio penktosios dalies ir 19 straipsnio pirmosios dalies normų atitikimo Lietuvos Respublikos Konstitucijai“). Įvertinus darbo užmokesčiui mokėti numatytas lėšas (120 mln. Eur), reikalingas numatytai subsidijai darbo vietoms Vyriausybės paskelbtos ekstremaliosios situacijos ir karantino metu išsaugoti, priimti papildomų finansinių įsipareigojimų, susijusių su Įstatymo projektu siūlomų nuostatų įgyvendinimu, finansinių galimybių nebus.

Ministras Pirmininkas

Socialinės apsaugos ir darbo ministras